

Škola

Škola je za luzere!, rekoše djeca,
naravno, kad ne učiš i dobiješ keca.

Štreber reče: *Školu ja volim,*
zato svima pamet solim!

Daj šuti, štreberčino jedna,
nisi ti našeg vremena vrijedan.

Svađa je izbila zbog toga,
svi su dobili po dva roga.

Odjednom nastavnik reče:

Svađa ova nikad stati neće!

Svi su ušutili

i u glavi nešto mutili.

Kako bi se spasila, rekoše djeca:

On nama pamet soli, a mi da dobijemo peticu,
moramo se molit'!

Dobro, priznala su djeca,
mi smo za sve kriva!

Ljuti smo na štrebera
zato što ima sve petica!

Nastavnik na to reče:

Nije teško, morate samo učiti

i malo se mučiti.

Štreber je ponosan na svoje znanje,

ali to ne znači

da vi od njega znate manje!

Svi su se složili

i prijatelji postali.

Marijana Opačak, 5. a